

THUISWERELD TWEE

HET KIND VAN TOEN

niets blijft zoals het was, maar ik heb sprookjes kunnen weven
brokstukken van een nukkige wereld in mijn rugzakje
ik weet wat er zich afspeelt en ik huil erom

geruchten verzamelen zich, daar waar de macht vrij spel krijgt
illuster belazerd, alsof de levende natuur is opgeheven
ooit stap ik in een ruimteschip om te zoeken naar wat je hier niet vinden kunt

THUISWERELD TWEE

PIETER NELLETJE

INHOUDSOPGAVE

er staat geen kleurnummer op	9
chiantifles met druipkaars in de vensterbank.....	11
het comfortabele ouderlijke nest.....	13
poëtisch wonder in eenvoudige woorden	15
suikerzoete keizerinnenrollen	17
plat amsterdams.....	19
ik sluit wel aan in de rij	21
duimschroeven en dreigende verstikking.....	23
in een kooi met dikke tralies.....	25
als ik heb geblowd dan word ik wel relaxed	27
een schilder die in de contra zit	29
kaleidoscoop.....	31
hij kuste mij hartstochtelijk.....	33

een spijkerbroek en gympen aan	35
fluorescerend groen	37
ik haat gezagsverhoudingen	39
het pinnetje dat aan het raam zit zit klem.....	41
neppilaren geaderd marmer sombere kleuren	43
vraagtekens in de ogen.....	45
stijf van de wandeling	47
druk gesticulerend	49
het gras gemaaid de eerste vlinders fladderen	51
universele liefde.....	53
een lichtvlek precies op mijn hoofd	55
a mineur en dan in c.....	57
toen alles koek en ei leek.....	59
lichte tingels en gepinkel	61
ze zei het onomwonden	63
er gaat een rilling door haar heen.....	65
the night is still young	67
met een stalen smoel	69

mystiek natuur een rijtuig.....	71
schrik maar niet te erg	73
het comfortabele stoeltje van thuis	75
ze komen mij gezelschap houden	77
twee mensen in hun nakie	79
like a bridge over troubled water	81
alsof ons beider leven samensmelt.....	83
we reden met opgestoken duim richting italië	85
weergaloos beklaverd weitje	87
iedereen floot en gilde	89
ze huppelde weg naar haar glazen paleisje.....	91
<i>behoeftige ouderen in een armenhuis gepropt</i>	<i>103</i>
<i>God – autoriteit -fatsoen - arbeidsethos.....</i>	<i>104</i>
<i>de rust en de verstilling wekken weemoed op</i>	<i>105</i>
<i>anekdote uit de krochten van een selectief geheugen</i>	<i>106</i>
© P. Brenninkmeijer-Werners 2024.....	111

Gedichten: THUISWERELD TWEE

© Pieter Nelletje 2024

Mijnbestseller.nl / Eerste druk

Motto: DE ONBEVANGEN JAREN

ER STAAT GEEN KLEURNUMMER OP

Ik ben een mens net als alle andere mensen

Maar ik ben ook uniek

Anders dan alle anderen

Aan mijn voetzolen kleeft de herfst

CHIANTIFLES MET DRUIPKAARS IN DE VENSTERBANK

Telkens als ik even opveer

Moet ik denken aan een haiku

Of aan een huis boven een afgrond

Met mijn voelsprieten tast ik de ruimte af

